

"Ik heb heel lang niet meer kunnen schrijven."

26 september 2017

“Heel lang heb ik wel kunnen tekenen, maar schrijven lukte me jaren niet. Ik ben daar erg verdrietig over geweest.” Land van

het van de ene op de andere dag niet meer kon. Je hebt meegewerkt aan honderden boeken als illustrator, waarom schreef je nu zelf een boek? recensies zijn unaniem lovend.

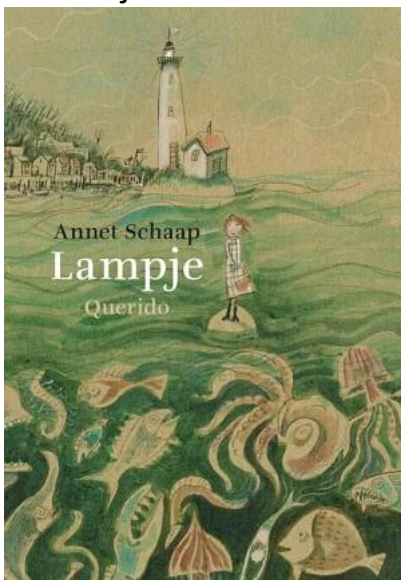
"Toen ik het als

illustrator ging werken,
begon ik ook al met
schrijven. Ik werkte voor
een jeugdtheatergroep.
Na een poosje maakte
ik niet alleen hun
affiches en folders, maar
begon ook met het
schrijven van stukken
voor die groep. Ik
voelde toen al dat ik dat
éigenlijk nog liever deed
dan tekenen. Ik ging
naar de
schrijversvakschool in
Amsterdam en schreef
van alles: verhalen,
toneelstukken, liedjes,
een opera en vond het
allemaal fantastisch.
Maar op een dag ging
het niet meer. Ik kreeg
zoveel tegenwerking
in mijn eigen hoofd. Een
stem die steeds zei dat
het beter moest en heel
anders. Die stem werd
zó sterk dat ik ervan
overspannen
raakte. Van de ene op
de andere dag lukte het
me niet meer, het
schrijven. Zat ik
middenin een
toneelstuk, heel lastig
was dat. Iemand anders
heeft het toen af

moeten maken. Heel lang bleef dat zo: tekenen ging wel, maar schrijven kon ik niet meer. Ik ben daar erg verdrietig en ook heel boos over geweest, maar kon er niet zo veel aan doen. En tekenen was ook heel leuk, dus dan deed ik dat maar. Met behoorlijk wat succes."

Toch is er nu *Lampje*, een prachtig boek volgens alle critici.

"Na een tijd vergat het eigenlijk, dat hele schrijven. Tot ik een

jaren later ben ik het echt gaan doen. Ik kon **Smakt het haar meer?** **oneens weer schrijven.** "De afwisseling van tekenen en schrijven in mijn hoofd was er nog wel bevatt me goed, ook de een beetje, maar niet afwisseling van meer zo erg. Hoe meer helemaal alleen werken

eik schreef hierop direct
voor de eerste keer. Door mijn
garden Driedaars langere
ook mees geschijkt. Het
grootste was de invloed:
als ik illustreer dan is er
al iets, namelijk een
tekst. Daar maak ik dan
iets bij, ik hoef er niet
de hele tijd over na te
denken. Als ik schrijf is
er nog helemaal niets,
een wit vel, een leeg
boek, en ben ik alleen
met mijn eigen
gedachten. En mijn
eigen gedachten kunnen
dus flink lastig zijn."

**De kritieken zijn
lovend. Voelde het
tijdens het schrijven ook
zo goed?**

"Ja en nee. Ik was me er
tijdens het schrijven wel
van bewust dat het
mooi werd. Dat het een
boek werd zoals ik het
graag wilde, en zoals ik
het zelf als kind graag
had willen lezen.

Tegelijkertijd was ik ook
bang dat niet iedereen
dat zou vinden. Dat
mensen het heftig of
raar zouden vinden, of
te moeilijk en te somber

voor kinderen. Dat heb ik allemaal niet gehoord." Wat me wel een beetje verbaast, is dat men het erover heeft dat er dingen in het boek voorkomen die niet bestaan.

Zeemeerminnen en zo. Alsof dat heel belangrijk is. Ik geloof dat binnen een boek alles kan bestaan, als het maar zo geschreven is dat je begrijpt wat er gebeurt en met de hoofdpersonen mee kan reizen. Bovendien denken we wel dat we de hele wereld al kennen en allang weten wat er wel en wat er niet kan, maar dat is helemaal niet zo. Er is nog allerlei wonderlijks te ontdekken. Dus ik hoop dat mijn volgende boek ook weer vol zal zijn met vreemdsoortige en wonderlijke dingen. Maar wel goed te begrijpen zal zijn."

Heb je een tip voor kinderen die later ook schrijver/illustrator willen worden?

"Veel lezen natuurlijk,
veel films en
toneelstukken zien.
Omdat er veel verhalen
zijn, maar ook heel veel
manieren waarop je een
verhaal kunt vertellen.
En verder: let op! Let op
jezelf, hoe jij de dingen
beleeft en overdenkt, en
vraag ook hoe anderen
dat doen. Wees
nieuwsgierig, schrijf een
dagboek, schrijf
gedichten, schrijf
stomme dingen want
dat is ook nodig. En laat
je niet op je kop zitten
door je eigen
gedachten! Als je leest
en schrijft hoor je echt
bij de wereld, schrijf ik
in *Lampje*. En dat geloof
ik ook: daardoor neem
je deel aan wat alle
mensen voor jou al
hebben beleefd en
gedacht, en laat je
mensen weer in jouw
hoofd kijken. Zo wordt
de wereld langzaam
wijzer. Laten we dat in
ieder geval hopen."

[Deel dit](#)

Reactie

2 reacties

Hanneke schreef op 29 september om 10:14

Wat een mooi interview!

Magda van Tilburg schreef op 2 oktober om 19:26

Ja nou, wat 'n prachtig interview van een geweldig creatief mens. Fijn dat Annet zo eerlijk vertelt hoe het af en toe ook moeilijk is in haar hoofd. En dat je dan de status quo maar beter kunt aanvaarden, zodat er later een signaal kan doorkomen om weer op stap te gaan!

Je naam *

E-mailadres *

De inhoud van dit veld is privé en zal niet openbaar worden gemaakt.

Jouw reactie:

CAPTCHA

Deze actie is om te controleren dat u een mens bent, om geautomatiseerde invoer (spam) te voorkomen.

Ik ben geen
robot

reCAPTCHA

[Privacy - Voorwaarden](#)

Reactie plaatsen

Heb je vragen of tips?

Volg ons op Facebook

Nieuwsbrief

Colofon

Onze partners